

РЕШЕНИЕ

№ 3824

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Адриан Янев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **3647** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, пл. България № 1, Административна сграда на НДК, ет. 11, представлявано от Г. И. Р. – пълномощник на дружеството, против Решение № 20030137 от 02.02.2021 г., постановено по административно наказателно дело № 15160/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № РД-10-11/21.10.2020 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева на основание чл. 126, ал. 4 вр. чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ вр. т. 27 и т. 33 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

В касационната жалба касаторът навежда доводи относно неправилността на оспорваното решение, като постановено при нарушение на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила, и иска неговата отмяна.

Касаторът – [фирма], редовно призовано, представлява се от юрк. Р., с пълномощно по делото, която поддържа касационната жалба и претендира разноски.

Ответникът – Съвет за електронни медии, редовно призован, представлява се от юрк.

Д., с пълномощно по делото, която моли за потвърждаване на решението на първоинстанционния съд като правилно и законосъобразно. Представени са писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, се явява прокурор Н., която изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С Решение № 20030137 от 02.02.2021 г., постановено по нахд № 15160/2020 г.СРС, е потвърдил НП № РД-10-11/21.10.2020 г., издадено от председателя на С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лева на основание чл. 126, ал. 4 вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ вр. т. 27 и т. 33 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. За да постанови оспореното решение, районният съд е приел за установено, че административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно, доколкото с поведението си последният е нарушил разпоредбата на чл. 17, ал. 2 /стара редакция/ от ЗРТ, а именно не е изпълнил задължението си като доставчик на медийна услуга да не разпространява предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ.

Основните възражения в касационната жалба са, че районният съд изцяло се е доверил на изложеното в процесното НП, за да приеме, че е налице нарушение на т. 27 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата на С., и че неоснователно е констатирал, че жалбоподателят, респ. касатор в настоящото производство, не е оспорвал съдържанието на контролираното предаване и времето на излъчването му, тъй като такова твърдение не е правено, а за процесуална икономия и доколкото съдът служебно има за задължение да се запознае със съдържанието на събраните по преписката и по делото доказателства, не е поискал оглед на диска.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

По смисъла на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ /стара редакция/ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5. На основание чл. 126, ал. 4 /стара редакция/ за нарушение на разпоредбите на чл. 17, ал. 2 относно децата, чл. 17а, чл. 19, ал. 1, чл. 75, ал. 7 и 9 и чл. 77 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.

Правилно административното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 17, ал. 2 /стара редакция/ от ЗРТ, т.к. в действителност доставчикът е допуснал разпространяване на предаване, което противоречи на Критериите, приети от С., и точно на тези, установени в т. 27 /27/. В процесното предаване се съдържат кадри и сцени с открито сексуален характер, кадри с насилие, употреба на наркотични

вещества, алкохолни напитки, вулгарни думи и изрази създаващи опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

Касаторът не оспорва съдържанието на контролираното предаване. същото е излъчено на 04.04.2020г. в събота он 15,00 до 16,00ч. правилно СРС е приел, че с оглед съдържанието на епизода се покриват т.27 и 33 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно за социалното развитие на децата.

В тази връзка правилно е приложена и разпоредбата на чл. 126, ал. 4, ЗРТ /стара редакция/, регламентираща наказанието за извършено нарушение именно на чл. 17, ал. 2 /стара редакция/ от ЗРТ.

Следва да се посочи, че след издаване на процесния НП – 21.10.2020 г., влизат в сила редица изменения в ЗРТ, като в това число изменение влиза в сила и по отношение на чл. 17, ал. 2, но това, както правилно е посочил и районният съд, не означава, че деянието, извършено от касатора, не представлява административно нарушение. Напротив, според действащия понастоящем чл. 17а, ал. 1 ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не създават и предоставят за разпространение предавания, които могат да увредят физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, а на основание чл. 126, ал. 4 /нова редакция/ за нарушение на разпоредбите на чл. 17а, ал. 1, чл. 75, ал. 7 и 9 и чл. 77 на доставчиците на медийни услуги се налага имуществена санкция в размер от 15 000 до 30 000 лв.

Според чл. 17а, ал. 3 във връзка с прилагането на ал. 1 С. с доставчиците на медийни услуги, включително Б. и БНР, изработват Кодекс за поведение, съдържащ мерки за оценка, означаване и ограничаване на достъпа до предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Съгласно ПЗР на ЗИД на ЗРТ, влизащ в сила на 22.12.2021 г., §57 предвижда в ал. 1, че в срок до 8 месеца от влизането в сила се изработва и приема Кодекс за поведение съгласно чл. 17а, ал. 3, а според ал. 2 до влизането в сила на Кодекса за поведение се прилагат Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата по отменената ал. 5 на чл. 32 и последното сключено споразумение за защита на децата от съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие по отменената ал. 6 на чл. 32.

С оглед настъпилите промени в относимата нормативна уредба и чл. 3 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, която гласи, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, но ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя, съдът счита, както правилно е посочил ответникът в писмената си защита, че независимо от настъпилите промени, не е налице влязла в сила по- благоприятна норма, която да изключва административнонаказателната отговорност на касатора.

С оглед изложеното, като е потвърдил издаденото НП, районният съд е постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да се остави в сила. Не се установиха касационни основания за неговата отмяна.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на направените по

делото разноси като своевременно направено е основателно. Предвид действителната правна и фактическа сложност на делото, ангажираните в производството доказателства и обстоятелството, че по делото е проведено едно открито съдебно заседание, съдът намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София, XXIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20030137 от 02.02.2021 г., постановено по нахд № 15160/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3 състав. ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, пл. България № 1, Административна сграда на НДК, ет. 11 да заплати на Съвета за електронни медии сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.